

[Rahbæk Møller]

med udsigt til at blive vedtaget af et bredt flertal. Med disse bemærkninger sigter jeg ikke på forslaget anden del om at bringe førtidspensionister, invalidepensionister og efterlønsmodtagere ind under de lempelige regler for pensionister – det kan være rimeligt nok – men forslagets første del om at hæve progressionsgrænsen for lejeværdien fra 851.200 kr. til 1,2 mill. kr. burde forbyde sig selv.

Forhistorien er, at der går rygter om meget betydelige stigninger af vurderingspriserne ved 18. alm. vurdering. Rygterne er formodentlig sande; dels vil rentefaldet give en stigning i kontantpriserne, på samme måde som rentestigningerne gav stagnation, dels har Schlüterregeringen udløst betydelig købekraft i dele af befolkningen, samtidig med at andre og dårligere stillede grupper har måttet holde igen, og dette giver selvfølgelig også næring til inflation i huspriserne.

De dele af befolkningen, der bor i eget hus, bliver selvfølgelig opkræmte, og alle partier får mange breve fra ulykkelige husejere. Folketingets mest poppede parti stiller øjeblikkelig forslag om at bekæmpe feberens ved at slå termometeret i stykker.

Nu er der ingen grund til panik. Folketingets flertal til venstre har for længst taget højde for denne situation ved at indføre regler, der begrænser den årlige stigning i lejeværdien; folks økonomi bliver ikke slået i stykker i 1987. Det er muligt, at det ikke er nok i det lange løb. Mange af de breve, jeg har fået, har berørt mig dybt: det er altid dem, der hænger yderst, der bliver hårdest ramt af økonomiske omvæltninger. F.eks. burde vi måske indføre muligheder for at indefryse skatteværdien af lejeværdistigningerne for udsatte grupper. Det kunne vi alle sammen tage stilling til, når vi har set virkningerne af 18. alm. vurdering og af skatte-reglerne på huspriserne.

Men for det første er der ingen grund til at handle i panik, for det andet burde eventuelle indgreb udformes således, at de ikke gav næring til inflation i huspriserne, for det tredje burde eventuelle indgreb selvsagt ikke først og fremmest komme de bedst stillede til gode, men det er netop, hvad folketingets flertal foreslår at gøre; man foreslår Gud hjælpe mig at begrænse stigningen for ejere af landets allerdyreste huse.

Jeg kender godt det argument, at det i hovedstadsområdet vil være halvdelen af huse- ne, der kommer over grænsen på de 851.200 kr., men det er en falsk vi-er-alle-i-samme- båd-filosofi. De fleste huse overstiger jo kun grænsen med et beskedent beløb, og den, hvis hus vurderes til 860.000 kr., tjener jo ikke det store på, at de 8.800 kr. beregnes med en lavere procent. Nej, det er dem, hvis huse er mere end 1,2 mill. kr. værd, der scorer den store fordel. Den er til gengæld stor: små 9.000 kr. om året i nedsat skat i forhold til de gældende regler. Denne lettelse vil naturligvis afsætte sig i huspriserne med den kapitaliserede værdi, hvad den så end er.

Det burde skatteministeren i øvrigt have oplyst i bemærkningerne, når man nu har bestemt sig for at forære penge til landets mest velhavende borgere, men det har han ikke fundet anledning til. I det hele taget er bemærkningerne ikke særlig indholdsrigge; i strid med alle regler oplyses ikke engang forslagets provenumæssige konsekvenser. Det eneste, der står, er, at forslaget ikke får konsekvenser for 1987, hvilket er ganske rigtigt. I 1987 er forslaget under alle omstændigheder unødvendigt på grund af de overgangsregler, jeg tidligere har omtalt.

Men folketinget skal naturligvis kende langtidsvirkningerne af de regler, som regeringen forslår det at vedtage; specielt i dette tilfælde er det nødvendigt, fordi reglerne er vanskelige at ændre tilbage igen; hvis man gjorde det, kunne de, der i mellemtiden har købt hus til de nye, opskruede priser, med rette føle sig dårligt behandlet.

Til slut skal jeg blot bemærke, at der er endnu en lille grotesk detalje, nemlig at ministeren i første omgang forsøgte at få dette forslag gennemført som ændringsforslag til ligningsloven vedrørende sagen om LSD-patienters behandling. Gud ske lov tog han dette tilbage; det ville dog være helt grotesk.

Dette forslag trænger til en grundig udvalgsbehandling, for der er masser af spørgsmål. Jeg går ud fra, at det kan gå hurtigt, for ministeren har formodentlig alle svarene; det er forbløffende, at han ikke har oplyst dem i bemærkningerne, men nu vil jeg stille spørgsmålene i udvalget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):